

Skane
Tärs lvd.
Östraby sm.

Uppgat. av Ernst S. v. Fröstin
1931
Flygvinge

3351

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Noen och hans hundar

Man kunde ibland om
kvällarna höra "Noen" och hans "honga".
Man kunde höra hur det pep och jäv-
rade sig i luften. Det var "Noen", som
var ute och jagade. Han var dömd
att jaga till onsdag.

Noen och hans
hundar

Min
älska östern. O. Rönström
1931

Ant. E. Sten
Per Axel Nilsson
född 1855 i Östern

3351

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

När trollen lånade bröd.

En gammal man, Per Nilsson, berättade, när jag var liten, att Fiellen en gång kom och lånade bröd av en bonde. De sa, att de skulle lämna igen det. Det gjorde de också. När grubben skulle skära brödkakan, som han fått av fiellen, så var den full med silverpärlor.

När trollen
lånade bröd.

3351

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Pysstringar

När vi fös i världen
Körde till Maluö, höll vi en gång i ett
ställe våra stän. När vi höll där,
kom där ett lass med halur, som på
ett ögonblick strök in på gården. Det
var fullt med pysstringar. Antagligen
var det halur, som de tagit på ett annat
ställe och som de körde till den gården.

Pusslingar

3351

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Liten man

Förs försön i Ronås
gick en gång över Östra by fälad. Då
fick han se en liten man, som låg på
marken. Men när han gick fram till
honom, var mannen försvunnen.

Liten man

Skogsmannen (?)

Min ^{far} talade om att
i "Farboed" låg drängarna ute på
marken och passade hästarna. En av
drängarna hade de nya bevet kortare
än det andra. Där kom en fram till
honom och lätade på honom och sa:
"Ett långt ben och ett kort ben, ett långt ben
och ett kort ben." Det var väl meningen,
att han skulle dra dem lika, men det
gick inte.

Skogsmannen

Köra med bäckahästen

I Åröd (Ö. Sallerups
Frosta h. S.) körde de och plöjde. Så en
kväll går där en vit häst i stället
för deras egen brune. De tog då och
satte betsel på honom. De körde så med
honom i tre dagar. Men sen tog de
beten av honom. Då försökte han
och de såg inte mer till honom.

Köra med
bäckahästen

Skåne
Fars
Östra Ö. Kärstorp
1931

Tryck. E. Andersson - Thostin
Ber av Anders Nilsson
3351 född 1855 i
Ö. Kärstorp.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

"Bloss"

En gång, när jag var
ute på Bjärås' moss (Östra Ö. s:or) såndes
där ett bloss. 4-5 kom sin vett. De
stod alla så vackert i ett led. Så stod
de ett "bede", som plöknade de

Bloss

Död som går igen.

Några kom körande
förbi en "hjärregår" (kyrkogård) ^{en natt}. De stannade vid kyrkogårdsgården, för där var lynt. Påts som det var, böjade hästarna att sparka och ville inte stå. De tog då och körde litet längre fram. Det dröjde inte länge, försän kyrkogårdarna flög upp. Det var vel vägned, som skulle ut

Död som går
igen

Spöckerierna i Hjärås.

I Hjärås (Östra by s:n) brukade det spåka hos Nils Persson, "Vreslingen", som han kallades. De hade en kammare, där det var en förtäretta, som de aldrig kunde ha hel. De satte i en ny ruta, men det dröjde inte länge, förrän den var iten igen. Så fick de en ny piga. Hon frågade, varför de inte satte i en ny ruta. "Det gör ingen nytta", sa de. "Låt mig sätta in en ruta, så

Spöckerierna
i Hjärås.

ska den nog bli hel, "sä' poigan. Hon tog
nu påte knapparålar för ritau och
den blev där. De påstod att där
var en liten grott begravd i hädgår-
den, och det var därför ritau ploggs
itru,

Vagn, som det stod eld omkring

En man som hette Ola och bodde här i Östraby var en kväll ute i stallen. Han hörde, att där kom en vagn körande. Han gick ut för att se vem det var, men när han kom ut om porten, ryggade han tillbaka, för det stod eld runt kring vagnen.

Vagn, som det
stod
eld omkring

Skärhusa - Bengtan

Skärhusa - Bengtan.

som bodde i Långaröts församling, sökte
man för allt. Hon kunde bota både
folk och kreatur. En ämka hade en
ko, som "hala blo" och hon skickade
sin dräng till Skärhusa - Bengtan.

Drängens hustru hade hört så mycket talas om
Skärhusa - Bengtan, så han var rädd.

När han då kom till sin hustru, så
hon till honom: "Ni behöver inte

Skärhusa -
Bengtän

vara rädd, för övrigt är ju änkans rik
och för övrigt är hon duktig nu."

De kunde hon veta, fast hon aldrig
setts honom förr. När hon kom hem
var hon duktig.

Stanna blod.

En kvinna i Östaby
kunde stanna blod, om det var någon
ko, som "hala blo". Om man sökte
hemma skulle man ha "bloed" eller "toed"
från kon med sig. Min far var hos
hemma en gång. Hon gick då bara ^{vid} ~~min~~
lade frö på själv och plockade i alla
fyra sänghörnorna. Blodet hade
stannat, när han kom hem.

Stanna
blod.

Frimurare

Primurare

En präst i Västerstad
var frimurare. På söndagen hade han
på predikstolen uttalat något, som
han ej fick utveckla efter dog han.
För frimurarna ha ju mycket hem-
ligt, som de ej få tala om.

De påstå att när frimurarna in-
viges, ska de kysa var i röden.

På en gång, som ha härat hos fri-
murare, har sagt, att när de kom-

3351

Är det hem, så är deras livstyg som om
man hade tappat dem i blod.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

16

Skåne
Fars
Östaby, Ö. Känstors
1931

nytt. Kerast Frostur

3351

Ben Anders Wikström
f. 1855 i Ö. Känstors

Meran.

Far fick aldrig vara i
fred för meran. Så fort han låg på
ryggen plågades av henne, men när han
låg på sidan hade han ingen kännning
av henne. När han låg på ryggen,
kände han det precis, som om en fjäder
~~som~~ låg på ryggen, på att han inte
kunde andas.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

17

Meran

Skåne
Färs
Österg.
1931

~~Per~~ Carl Nilsson

3351

Per Carl Nilsson
Född 1855 i Österg.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

18

"Kumlan" som tros vara mara.

"Kumlan" * skyllan de för
att vara mara.

"Kumlan" som
tros vara mara

* Ellen Jönsson i Ronäs (Ö. Kärstads). Hon
har fått namnet efter sin far, Jöns
Nilsson, som var spelare och även kallades så
("Kumlan").

Enevold, som man trodde vara varubr.

I Rönås (Ö. Kärrströps s:n)
var en man, som hette Enevold.
Man trodde, att han var en varubr, efter
som han alltid var piven i ansiktet.

Enevold, som
man trodde
vara varubr.

Den svarta hunden (varulv?) som följde Anders Andersson.

Anders Andersson; Alesta
skulle en kväll gå hem. Där kom en
hund från sin bonom, som han
ej kunde bli fri från. Hunden följde
honom ända till hans gård. Hans kvinna
kom för att öppna. Han skrek då till
hennes, att hon skulle bli inne. — Det
var nog en varulv. —

Den svarte
hunden (varulv?)
som följde Anders
Andersson

Skäns
Färd
Östby, Östertorp
1931

3351 Beras And Nilsson
Född 1855. Östertorp

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

21

Jerusalemsskornakare

Få Brostorp fälad
(Fremminge s:n) skulle Jerusalemsskornakare ha visat sig. Han kom med pina läster på ryggen, som var mossiga. Han fick inte vila sig utan måste bara gå och gå, därför att han lindrat vår Frälsare att vila sig på hans knäppa, då Frälsaren skulle gå för att korsfästas. Då sa vår Frälsare: "Min gode man, du skall gå

Jerusalemsskornakare

ikring i alla land ända in till
världens ända."

Därför måste han alltid gå, och
får bara vila sig, när han kommer till
en kyrkogård. Där får han stanna
så länge, som det dröjer att läsa
Fader vår eller Valsignelsen.

Skolan i Rönås

Jag har gått i skola i Rönås. Där
var en tid ambulera skola. När vi
hade varit gick läraren ut i härbärgsmuset
och åt. När han kom till igen, var han rent
blåfrusen. — Jag har också gått i sko-
la för Anders Jönsson. Han var lantbruk-
are. Han hade skola hemma hos sig i
stugan. När fåren hade "ömt" (lammat),
var de också inne i stugan.

Skolan i
Rönås

"Kumlan"

Här var för en
spekulan, som kallades för "Kumlan".
Lofjåwa verkhet hette han Göns Nilsson.
Hans dotter lever ännu och bor i Rönns.
Man sa, att han icke kunde mer än ett
stycke, därför blev det ordsprik:
"Densamma går, sa' Kumlan". När
han spelade, brukade han, sedan han
tagit några drag på fiolen, ta rocken
av sig och seiv blev det fart på

"Kumlan"

3351

spillet. Han brukar stampa talten
med fader samtidigt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

25

Ö. Kärrstorps kyrkklocka.

En av Ö. Kärrstorps kyrkklockor skall ligga i "Klockekärn" norr om kyrkan. En gång påkte man ta upp klockan. Man hade två stutar, som skulle dra den upp. Man hade klockan nästan ända upp. Då sa trollet: "Uh, mullkastuda", och så gick klockan ner igen.

Ang. "Klockekärn" se foto!

Ö. Kärrstorp.
kyrklocka

Sågen om Bjärsjölagård

Välkanten av skogen skulle Bjärsjölagård slott förr ha legat (norr(?) om det nuvarande) det blev förstört genom krig. På backen vid Östraby sjö moss skulle kanonerna ha stått uppställda, som beskjutit slottet. Man skall ha funnit kanonkulor här.

Sågen om
Bjärsjölagård